

hvori der ikke har været lignende Tilfælde som laar: at Hunde have bidt Folk, uden at de derfor ere blevne beskylde for at være gale, men laar skulle de nu være det. — Altsaa var det kun for at holde det for Die, at det egentlige Hovedøiemed, der skulde opnaaes, aldeles ikke er til at opnaae, at jeg paapegede de radicale Udveie, og jeg kan — jeg gjen tager det — derfor ikke see rettere end, at det ved dette Lovudkast kun gjælder om en forøget Indtægt for Politiekassen. Hvorvidt man troer at kunne være berettiget til at paalægge Kjøbenhavn Indvaanere en saadan forhoiet Afgift, det er Noget, som Forsamlingen jo vil afgjøre ved sin Afstemning; jeg for min Part troer ikke, at der er Trængsel dertil. Trænger Politiekassen til et Tilskud, saa maa det søges tilveiebragt ad andre Veie, thi jeg har ikke meent, at der, saaledes som den høitagede Justitsminister sagde, stod Noget anført til Indtægt for Politiekassen i Finansloven; det har jeg ikke meent, men jeg har troet, at den eneste Veie, man kunde gaae, var aabent at sige: „Vi trænge til saa og saa mange Tusenders Tilskud til Politiekassen.“ Nu vil Kjøbenhavns Commune rimeligviis nok frabede sig den Været at betale det, og hvem skulde saa betale det? Omstøder maatte dog Staten dertil, og følgelig maatte det komme i Finansloven. Jeg har heller ikke sagt, at en Hund var befriet for Galskab, naar den var bunden, jeg har kun sagt, at det var til større Sikkerhed for Publikum, naar en Hund stod bunden, — naturligviis, thi, om ogsaa en Hund bliver gal i Købster og Baand, saa er den dog ikke saa farlig, som naar den gaaer løs. Jeg tillod mig fremdeles at sige, at, hvis vi vedtoge dette Lovforslag enten i den Skikkelse, hvori det foreligger, eller med enkelte Forandringer, saa vide det snart vise sig, at man rundt om i Landet vil have tjenstvillige Folk i de Embedsmænd, der ere ansatte paa de forskjellige Steder, som ville sige: „Ja, her er det ligesaa galt — vi maae have Bessatning paa Hundene, deres Antal vorer i en betænkelig Grad“ — og i saa Nar vil Bessatningen være udbredt over hele Landet. Jeg har tilladt mig at sige, at dette maaskee kunde være en trykkende Byrde for Mange, navnlig især for den fattige Huns-

mand, som deler sit Brød med sin troe Hund, der vogter hans Eiendele, naar han skal betale en Stat som den her foreslaaede eller en lignende. At det altid er en trykkende Byrde, det troer jeg vil indrømmes af Enhver. Jeg kan tilforladelig ikke, med den bedste Villie til at understøtte navnlig den høitagede Justitsminister, i dette Tilfælde stemme enten for Lovudkastet eller for de dertil stillede Amendements, thi, som sagt, der opnaaes ikke derved det reelle Øiemed, som tilsigtes.

Krabbe: Den 2den Landsthingsmand for 8de Kreds (Beutner) bemærkede, at Befolkningen her i Kjøbenhavn hellere vil betale den foreslaaede Afgift end paatage sig de Gener, som ville være forbundne med et Forslag, der er fremkommet fra min ærede Sidemand (Bjerring). Den ærede Landsthingsmand vil upaatvivselig faae Ret, naar han spørger den Deel af Befolkningen, som har fuldkommen Raad til at betale en saadan Afgift, ja, en meget høiere; men spørger han den Deel af Befolkningen, for hvem 5 Rd. er en Capital, er jeg ganske overbevist om, at Svaret vil blie det modsatte.

Justitsministeren: Jeg troer ikke at burde lade uberørt en Øttring, som saidt fra den ærede 4de Landsthingsmand for 2den Kreds (Kirck), den nemlig, at, saafremt det af Ministeriet fremlagte Lovudkast blev vedtaget af Forsamlingen, vilde man snart erfare, at der vilde fremkomme Forslag fra Embedsmænd rundt om i Landet, idetmindste efter nogle Mars Forløb, om, at denne Lov maatte blive udvidet ogsaa til andre Dele af Landet, hvorved den ærede Taler navnlig udhævede, hvor trykkende en saadan Afgift da maatte blive for den fattige Hunsmand. Men det har sikkert aldrig været paatænkt, at en saadan Afgift skulde udvides til selve Landet, taget som Modspætning til Kjøbstæderne: den Afgift, der nu opkræves af Hundeholdet, erlægges, som bekendt, slet ikke paa Landet; og det kunde vistnok ikke falde Regjeringen ind at foreslaae den udvidet til Landet, saalænge Forholdene ikke opfordre ganske anderledes dertil end nu. Jeg troer derfor, at den Frygt,